

"No to Ti byla hrůza hrůz!" řekl mi kamarád po návratu ze Zahrady 2004 o písničkářské soutěži Krtka. Přesněji o průtrži mračen, která soutěž zlikvidovala a zapříčinila její přesun na Setkání na Konopišti. Zde se konala jako předprogram již naplánované přehlídky vesměs osvědčených supertrumfů folkové scény. Jim bych jeden z mála ne zrovna parných víkendů letošního léta neobětoval, leč písničkáři mne na Konopiště přilákali? V náhradním termínu se 14. srpna 2004 setkala v letním kině (tak se to zove na mapě) nedaleko Benešova pětice sólových písničkářů se čtveřicí písničkářských duet. Zbývající tři písničkáři, tedy

Marcel
, Pe

Kříž

tr Sedláček

a

David Vysloužil

, se omluvili z důvodů dovolených, svateb a jiných hluboce lidských tragédií.

V amfiteátrech to mají sóloví písničkáři vždycky těžké, neb většinou platí jakási záhadná úměra mezi počtem hrajících muzikantů a naslouchajících uší. Moje jim přesto naslouchaly obě, a tak mohou vydat svědectví.

Vítězky Krtečka Martina Trchová a Karolína Skalníková

foto: Houbák ©

Duchcovský rodák, dle vlastních slov přímý potomek a nositel odkazu Giacoma Casanovy, elektrotechnik ing. **Jarda Urbánek**, učil lidi milovat. Všechno. I elektrický poud. A dobře, protože jeho melodie i texty mají vtip i tehdy, kdy nejsou humorné?

Milan Sova z Orlové je především pozoruhodný kytarista. Dost jsem se zamyslel nad jeho textem o dvou buňkách (nebo kterých fujtajblech) kopulujících v laboratorním nádobíčku. Moje

žena, vzděláním biochemik, by se nejspíš potrhala smíchy, mě to ale nechytlo a zbytek hlediště zůstal rovněž poněkud vlažný. Většina občanů ČR nejspíš přijde do styku s laboratorní biochemií nesrovnatelně řidčeji než s elektřinou. A tím to asi bude.

Arnošta Frauenberga ze Žebráku vnímám už několik let jako zpívajícího, převážně úsměvného básníka obdařeného schopností předvést v písniích takové textové kotrmelce, že méně pozorný posluchač ztrácí orientaci i v sobě samém. Je to skvělý grunt pro klubové vystoupení, leč do amfiteátru, který nemůže nikdy dosáhnout klubové kázně, to není docela ono. Navíc Arnošt (7. místo), stejně jako Jarda Urbánek (6. místo) a Milan Sova (9. místo), není pěvcem silného hlasu. A nedokáže-li písničkář rozeznít svůj hlas nad celým amfíkem, je téměř zákonitě ztracen.

Jako jediný z mužů - sólistů dokázal svým hlasem obsáhnout konopištské hlediště pražský houslový démon a, v poslední době, průkopník folkového rapu, **Michal Knébl**. Jeho písničky, převážně krátké a vždy humorné gagy, v textech geniálně balancujících na hranici vkusnosti, upoutaly a pobavily! Že klaun, i ten z nejlepších, bývá spíše odkopnut, než zahrnován vavříny, jaksí patří k obecné tradici. A tak může Michal své 8. místo považovat vlastně za poklonu.

Výjimkou soutěže, jedinou dámou mezi sólisty (a důkazem, že kluci těžší to mají) byla olomoucká studentka **Tereza Terčová** z Tachova (2. místo)? Tady moje uši poněkud selhaly - o textech nevím vůbec nic! To děvče zpívá tak krásně, přirozeně a přitom velmi kultivovaně, že je mi vlastně jedno o čem, dokud se mu daří pro svůj hlas skládat tak nosné melodie. Terezko, blahopřeju!

Stejný počet uší jako sólistům jsem věnoval i duetům. Proto mohu ve svědectví pokračovat:

Duo **Nestíháme** z Nelahozevsi a Prahy - Petr Ovsenák a Honza Řepka, mladí písničkáři, do jejichž autorského repertoáru jen zřídka vstupují hosté, jako příkladně B. Dylan (talentovaný američan, jehož melodie zařadila do svého repertoáru většina českých folkařů včetně Karla Gotta). Honza s Petrem se znají od narození, s úmyslem vystupovat hrají asi tak tři roky a prožívají svoji první úspěšnou sezónu, říká se. Nejspíš to tak bude: soutěžili jako první, od 14 hodin, zatímco plakáty a ostatní propagace zajištěná před přiřazením soutěže, hlásily začátek na 15. hodinu. Přesto chlapci nazpívali hlasů na v tomto případě velmi hezké 5. místo!

Ze 4. místa se široce usmívá Tereza Ženatá s Tomášem Ludvíčkem, pražští muzikanti vzdělaní Ježkovou konzervatoří a poučení dlouhou a pestrou hudebnickou minulostí před loňským založením dua **T'n'T**. Gospely, nepočtená vlastní tvorba,

Stříbrná Tereza Terčová

foto: Houbák ©

písně vytvořené jejich kamarády i věci odjinud (např. opět ambiciózní Dylan), to je jejich repertoár zpívaný česky i anglicky. A zpívaný dobře! Po roce společného muzicírování dokonce dost dobře!!! Sledujme bedlivě jak a kam během dalších let T'n'T dozrajou a dospějou.

Na deváté pozici mezi devíti soutěžícími startoval liberecký **Disneyband**. Zatím, co diváci nosili během jejich produkce své hlasovací lístky do krabic se jmény soutěžících pod scénou, snažili se Věra Soukupová s Martinem Kadlecem upoutat jejich pozornost. I když mě písničky Disneybandu - převážně dílo Martinovo - moc neberou (chyba je nejspíš na mém přijímači), musím duu složit poklonu. Zahrálo s obrovským nasazením a takřka na profesionální úrovni přesto, že publikum bylo za celé soutěžní odpoledne nejneukázněnější. Leč přesto, že bylo neukázněné dost, přiřklo Disneybandu 3. místo. Úspěch, ne?

Již vícekrát v životě jsem tušil, skoro věděl? a nakonec dopadlo vše úplně jinak. Jsem moc rád, že tentokrát jsem se nemýlil. Krtečka si odvezlo domů jediné dívčí duo v soutěži! Písničkářka a výtvarnice, organizátorka pravidelných folkových večerů, zpěvačka a kytaristka **Martina**

Trchová

a

flétnistka

Karolína Skalníková

(dokáže působit souběžně ve čtyřech i pěti hudebních uskupeních) jsou děvčata z Prahy, která se k sobě asi narodila. Přesto, že jim jejich VŠ studium a četné další aktivity nedovolují příliš zkoušet, není to znát. Martina vytváří písničky, které Karolína cítí a muzika jde pak z obou s přirozenou krásou, grácií a ladností. Sama, zdá se. Jen ten, kdo u toho byl, ví, jaký kus cesty ušla a jak na sobě zapracovala Martina mezi osmnáctým a nynějším jednadvacátým rokem života. Pro muziku zapálená, leč kdysi poněkud naivní a hlavně nezkušená dívenka vyrostla v jednu z nejvýraznějších, ba ve své generaci zřejmě nejvýraznější ženskou osobnost naší folkové scény? Rok 2004 je rokem Martiny: Na Portách vyhrála letos co se dalo a pracovitý zahradní silák, kterého na Konopišti ulovily společně s Karolínou, je provázen bonusem - frekvencí na nahrávku jejich prvního alba v AV studiu Jana Friedla. Už dlouho jsem se na žádné cédéčko tolik netěšil a své zaujetí přiznávám rád, beze studu. Ostatně, byl jsem u toho, když i

Svedectví o Setkání s Krtkem

Napsal uživatel Cimbura
Úterý, 24 Srpen 2004 04:00

Michal Knébl před časem tvrdil Martině, že zpívá tak krásně, že na ní bude chodit i starej a hluchej. A mě nedávno říkal, že jsou Martina a Karolína tak skvělý, že by na ně chodil, i kdyby voslep! Jediné, co mě znepokojuje, je představa, jak chce hluchoslepý stařík děvčata vnímat, a obava, nebude-li jim to trochu vadit.

Soutěž skončila a o dalším svědčit nemohu, neb krátce po vyhlášení vítězů jsem sbalil uši a odkvačil na vlak. Za zády mi, přes hradbu staletých stromů romantického konopišťského parku, zněla show plzeňského Copu. Určitě skvělá, a přesto si myslím, že po písničkářích poněkud nepatřičná. Aspoň pro mne. Proto jsem na ní také nebyl.

Ve vlaku jsem vzpomínal na speakerování Jirky moravského Brabce. Díky tomuto hodnému strýčkovi písničkářů jsem měl pocit, že se vracím domů z domova. To se povede málokdy. Děkuji!